

Expremiér Paroubek: Nad Fialovou vládou se stahují černá mračna

- CZ24 News | 6. září 2022

ČESKO: Všechna česká média, ať už provládně zaujatá anebo ta objektivnější a objektivní, odhadla počet protivládních demonstrantů na Václavském náměstí na 70 tisíc. Kdykoliv jsem v minulosti viděl lidmi zcela zaplněné Václavské náměstí, bylo to nejméně sto tisíc lidí.

Řekněme si zcela otevřeně, lidi na Václavské náměstí přivedla v sobotu nikoliv dovedná Putinova propaganda a hybridní válka Ruska (jak se domnívají Fiala a spol.), ale stupňující se frustrace ze současného vývoje a z viditelné neschopnosti české vlády situaci řešit. Všechna média a samozřejmě také vládní představitelé byli překvapeni, můžeme říci šokováni, počtem demonstrujících.

Pokud Fiala s Rakušanem a jejich příznivci označují protestující za rusofilní kolaboranty a dávají jim další trapné nálepky rasistů, nacionalistů, xenofobů apod., ještě stupňují už tak velké napětí ve společnosti, místo toho, aby upustili páru.

V tuhle chvíli by vláda měla přiznat své chyby, i kdyby žádné chyby nepocitovala, a dobere se k jejich poznání později a měla by rychle přijít s reálnými návrhy řešení.

V současnosti jsou lidé „jen“ vystrašení a rozzlobení. A tato demonstrace, těsně po prázdninách, je vlastně zatím jen prvním signálem vládě, že musí něco změnit. Projevem zoufalství.

Pádívá inflace řadí v českých prodejnách. Ceny skutečně základních druhů, zejména potravinářského zboží, dosahují meziročního nárůstu mezi 20 – 25%. K razantnímu navýšení došlo meziročně také u cen pohonných hmot. U elektrické energie a plynu zatím lidé dostali zatím vesměs jen rozpisy budoucích zvýšených nákladů. Ty se v jednotlivých domácnostech navyšují měsíčně tu o osm, deset, dvanáct i více tisíc korun.

Lidé zatím jen tuší, že věci jdou špatným směrem. Ale některé věci pochopitelně nemůže běžný občan domyslet. Nemá k tomu dost informací, ani zkušeností. Taková krize zde totiž od konce druhé světové války nebyla.

V naší generaci, ani v žádné jiné z generací poválečných, netrpěli Češi hladem (tak, jako za Velké krize 30. let a za války), ani zimou, chladem, ani nebydleli v brlozích, jako mnozí lidé bez práce ve 30. letech.

Vstupujeme tedy do krize, kterou si málokdo z nás umí představit. Pamětníků toho, co se dělo ve 30. a 40. letech, tedy za Velké krize a za války, už mnoho není. A nejméně si celý problém umí představit členové současné české vlády. Těm nejen, že chybí představivost katastrofických důsledků, jejich (ne)činnosti, ale nevědí vůbec, co mají v nastalé situaci dělat. Ministr průmyslu Síkela mnoho měsíců slibuje jakýsi úsporný tarif, slibuje podpory, premiér lomí rukama a lamentuje a shodně oba dva tituly politici obviňují tu Putina, tu Babiše. A mezitím nedělají nic, co by mohlo lidem, firmám, ale také třeba neziskovému sektoru (např. sportovním klubům), školám, nemocnicím, ústavům sociální péče a dalším, pomoci. Jedna z výtečných opor vládní koalice, doporučuje lidem, aby pletli svetry a víceméně, aby se otužovali a byli připraveni v zimě na nejhorší. To nejhorší, ale podle mě není jen úplné finanční vyčerpání statisíců českých rodin, ale také to, že se hospodářství země může úplně zastavit.

Pokud země G-7 vydaly jakési doporučení neplatit Rusku vyšší, nežli jimi limitované ceny ropy a zemního plynu, Rusko ihned opáčilo, že v takovém případě přeruší té které zemi dodávky ropy i plynu. Takže k 1. prosinci můžeme očekávat, že tato situace opravdu nastane. Nějakou dobu budeme čerpat z vytvořených zásob a spoléhat na celoevropskou solidaritu, která ani technicky nemůže nastat.

Každá vláda je odpovědná obyvatelstvu své země. To jsme konce konců viděli v případě dodávek zdravotnických pomůcek a materiálů při první vlně covid-19. Každá vláda hrála na svoje triko. Pokud takový scénář nastane, tedy, že se odpojíme či budeme odpojeni od produktovodů, které bohužel vedou nikoliv ze Západu na Východ, ale z Východu na Západ, zastaví se dříve či později chod hospodářství státu. Zima opanuje naše domovy, zcela nepochybně alespoň u lidí ve městech.

Vláda by měla být schopna vyhodnotit hrozící katastrofu. Příčinou katastrofy je v zásadě válka na Ukrajině. Válka, kterou nevedeme my a která není v našem zájmu. Pokud např. ministr Lipavský tvrdí, že ano, může jít do první linie a hrdinně nastavit hrud' ruské palbě.

Česká republika je t. č. předsednickou zemí Evropské unie. Přesto, anebo právě proto, že si dokázala zdevastovat vztahy s Ruskem tak, že jsou dnes prakticky nulitní, měla by iniciovat mírová jednání mezi Ruskem a Ukrajinou.

Vycházím přitom z jednoduchého poznání, zakrývaného v našich mainstreamových médiích ohromnou propagandistickou mlhou. Prostě Rusko nemůže Ukrajina, ani s velkými dodávkami zbraní ze Západu, porazit. A válka povede nejen k dalšímu utrpení ukrajinského lidu, ale také ke zbytečným ztrátám vojáků na obou stranách. Ale současně také k poklesu životní úrovně českého obyvatelstva. Zprávy objektivních pozorovatelů hovoří až o tisíci mrtvých ukrajinských vojácích denně. Pokud je to pravda, jádro ukrajinské armády bude dříve či později zničeno či silně oslabeno. A pokud tomu tak bude, je zbytečné fantazírovat o protiofenzivách a ruská armáda nenarazí na vážnější odpor, pokud se bude snažit obsadit např. Oděsu. Z Ukrajiny by se tak stala vnitrozemská země zbavená nejproduktivnějších průmyslových a zemědělských oblastí a přístupu k moři.

Západ provoz ukrajinského státu zajišťuje každý měsíc platbami v rozsahu cca 7 mld. dolarů. To jistě není malá suma a je otázka, zda tyto peníze nepoužít spíše, po ukončení války, k rekonstrukci zničené Ukrajiny.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)